

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

- koordynacja przekazywania majątku na rzecz wierzycieli w ogóle,
- zgłaszanie i rozpatrywanie roszczeń,
- procedury komunikowania się obejmujące język, częstotliwość i sposób komunikacji,
- wykorzystanie majątku i dysponowanie nim,
- koordynacja i harmonizacja planów reorganizacji,
- kwestie wyraźnie związane z porozumieniem, w tym zmiany do umowy i jej rozwiązanie, interpretacja, skuteczność i rozstrzyganie sporów,
- prowadzenie postępowań, w szczególności w związku z zawieszeniem postępowania lub osiągnięciem porozumienia przez strony bez konieczności wstępowania na drogę sądową,
- gwarancje,
- koszty i opłaty.

Część 4: Zalecenie dotyczące utworzenia unijnego rejestru upadłości

Parlament Europejski pragnie przedstawić propozycję utworzenia unijnego rejestru upadłości w ramach europejskiego portalu e-sprawiedliwość, który w przypadku każdego wszczętego postępowania transgranicznego powinien zawierać co najmniej:

- odnośne decyzje i orzeczenia sądowe,
- powołanie zarządcy i jego dane kontaktowe,
- termin zgłaszania roszczeń.

Przekazywanie takich danych przez sądy do rejestru unijnego powinno być obowiązkowe.

Informacje powinny być podane w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie, oraz w języku angielskim.

Zmiany demograficzne i ich skutki dla polityki spójności

P7_TA(2011)0485

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie zmian demograficznych oraz ich konsekwencji dla przyszłej polityki spójności UE (2010/2157(INI))

(2013/C 153 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając piąte sprawozdanie DG REGIO na temat spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, w szczególności str. 230-234,
- uwzględniając wnioski z piątego sprawozdania w sprawie spójności: przyszłość polityki spójności (COM(2010)0642) oraz dokument towarzyszący (SEC(2010)1348),
- uwzględniając dokument roboczy DG REGIO zatytułowany „Regiony 2020 – ocena przyszłych wyzwań stojących przed regionami UE” z listopada 2008 r. (dokument uzupełniający dokument roboczy służb Komisji SEC(2008)2868)),

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 listopada 2010 r. w sprawie wyzwań demograficznych i solidarności między pokoleniami ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie demograficznej przyszłości Europy ⁽²⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 maja 2007 r. skierowany do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Promowanie solidarności między pokoleniami” (COM(2007)0244),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie wyzwań demograficznych i solidarności między pokoleniami ⁽³⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 października 2006 r. zatytułowany „Demograficzna przyszłość Europy – przekształcić wyzwania w nowe możliwości” (COM(2006)0571),
  - uwzględniając zieloną księgę z dnia 16 marca 2005 r. zatytułowaną „Wobec zmian demograficznych: nowa solidarność pomiędzy pokoleniami” (COM(2005)0094),
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0350/2011),
- A. mając na uwadze, że zmiany demograficzne w UE i na świecie są faktem, a zajęcie się nimi jest jednym z najważniejszych zadań na przyszłość, oraz że społeczeństwo UE jest najstarsze na świecie,
- B. mając na uwadze, że zmiany demograficzne charakteryzują się starzeniem się społeczeństwa oraz znacznymi przepływami migracyjnymi, które obejmują zarówno imigrację z krajów trzecich, jak również migrację w obrębie UE ze wschodu na zachód oraz z obszarów wiejskich do miejskich,
- C. uwzględniając fakt, że zmiany demograficzne stawiają zwłaszcza przed niektórymi regionami nowe zadania, które należy postrzegać nie tylko jako zagrożenie, lecz także jako nowe możliwości,
- D. mając na uwadze, że w analizie pt. „Regiony 2020”, przeprowadzonej przez DG Regio Komisji Europejskiej, za najważniejsze wyzwanie uznano zmiany demograficzne,
- E. mając na uwadze, że zmiany demograficzne dotyczą zarówno obszarów wiejskich, jak i miejskich, wywierając wpływ m.in. na infrastrukturę i jakość usług,
- F. mając na uwadze, że choć stawienie czoła wszystkim wyzwaniom demograficznym to zasadniczo zadanie państw członkowskich, regiony muszą przyjąć aktywną postawę, a aby to zrobić potrzebują one wsparcia na szczeblu europejskim,
- G. mając na uwadze, że państwa członkowskie zaplanowały w programach operacyjnych na lata 2007-2013 wykorzystanie 30 mld EUR z funduszy strukturalnych na działania w zakresie zmian demograficznych, przy czym organy regionalne i lokalne zajmują centralne miejsce w procesie radzenia sobie z tymi zmianami, zaś polityka regionalna stanowi główny instrument wśród środków działania UE,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0400.

⁽²⁾ Dz.U. C 184E z 6.8.2009, s. 75

⁽³⁾ Dz.U. C 292E z 1.12.2006, s. 131.

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje wzrost średniej długości życia w Europie; uważa, że opinia publiczna często dostrzega jedynie zagrożenia związane ze zmianami demograficznymi, a nie nowe możliwości;
2. jest zdania, że należy szczegółowo przeanalizować i właściwie wykorzystać wszystkie możliwości, w tym wsparcie, jakie oferują instrumenty polityki spójności;
3. jest zdania, że zmiany demograficzne bardzo różnie oddziałują na regiony w zależności od tempa ich postępowania oraz od tego, czy chodzi o region napływowy czy wyludniający się, dlatego wymagają różnych strategii dostosowania i wszystkie organy na szczeblu europejskim, krajowym i regionalnym powinny podejmować w związku z nimi skoordynowane działania; uważa, że jakość życia w regionach wyludniających się, głównie na obszarach wiejskich, definiuje się w inny sposób niż w regionach charakteryzujących się przyrostem ludności, dlatego też konieczne są odmienne strategie wsparcia; uważa, że odpływ siły roboczej dodatkowo nasila skutki zmian demograficznych i że starzenie się społeczeństwa stanowi tylko część szerszego problemu;
4. uważa, że EFRR i EFS mogą przyczynić się do sprostania obu wyzwaniom wynikającym ze zmian demograficznych w UE, a mianowicie ze wzrostem liczby osób starszych, a także spadkiem liczebności populacji ludzi młodych; opowiada się za przeznaczeniem środków z EFRR na wspieranie dostosowywania warunków mieszkaniowych do potrzeb osób starszych, aby zagwarantować wysoką jakość życia starzejącego się społeczeństwa; wzywa państwa członkowskie oraz regiony do wykorzystania środków finansowych dostępnych w ramach EFRR i EFS w celu wspierania młodych rodzin;
5. uważa, że określenie ogólnych warunków politycznych w zakresie równouprawnienia kobiet i mężczyzn może pomóc uporać się z wyzwaniami demograficznymi; apeluje zatem, aby we wszelkich rozważaniach na temat zagadnień demograficznych uwzględniano kwestię równości kobiet i mężczyzn;
6. twierdzi, że aktualne pogorszenie się sytuacji demograficznej w niektórych przynajmniej państwach członkowskich nasili dyskusje na temat reformy systemów emerytalnych w najbliższej przyszłości;

Reformy polityki strukturalnej

7. wzywa państwa członkowskie i regiony, by dokonując przydziału i podziału unijnych funduszy strukturalnych oraz definiując wskaźniki oddziaływania uwzględniały różny poziom rozwoju regionów, a także wskaźniki demograficzne, np. wskaźnik obciążenia; zwraca uwagę, że ogólnie w UE największą część ludności stanowią osoby starsze; jest przekonany, że Komisja powinna również wskazać sposoby uporania się ze zmianami demograficznymi na szczeblu ogólnoeuropejskim; stwierdza, że należy poddać analizie odpływ pracowników zarówno pod względem dostępu do infrastruktury i usług, jak i ochrony środowiska, oraz że należy przemyśleć konieczność zapewnienia warunków, dzięki którym ludzie będą pozostawać w swoich regionach pochodzenia, aby uniknąć nadmiernej gęstości zaludnienia na niektórych obszarach miejskich;
8. uważa, że dzięki zastosowaniu strategii politycznych UE można znaleźć wspólne rozwiązania i synergie także w odniesieniu do zmian demograficznych; wzywa Komisję, by włączyła zmiany demograficzne do przyszłej polityki spójności jako cel przekrojowy; domaga się ponadto, aby Komisja nalegała na uwzględnianie tej kwestii zawierając partnerstwa inwestycyjne z państwami członkowskimi;
9. zachęca państwa członkowskie i regiony, aby w większym stopniu niż dotychczas brały pod uwagę zmiany demograficzne i ich skutki oraz podejmowały działania w kierunku potraktowania ich jako celu przekrojowego w kształtowaniu krajowych strategicznych programów ramowych (lub innych odnośnych dokumentów) oraz w swoich programach operacyjnych; jest w związku z tym zdania, że inicjatywy przewodnie strategii „Europa 2020”, w tym partnerstwo na rzecz aktywnego starzenia się w dobrym zdrowiu, mogłyby zostać bezpośrednio powiązane z preferencjami partnerów uczestniczących w tych programach;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

10. wzywa do podejmowania aktywnych działań na rzecz zapobiegania negatywnym konsekwencjom zmian demograficznych oraz do oferowania szerszej pomocy technicznej regionom najbardziej dotkniętym problemem odpływu i starzenia się ludności, aby zapewnić zdolności absorbowania środków z funduszy strukturalnych przez te regiony, a także umożliwić im korzystanie z tych funduszy;

11. jest zdania, że podmioty publiczne i prywatne w Europie mają możliwość występować w roli prekursorów w podejmowaniu wyzwań, jakie stwarzają zmiany demograficzne i starzenie się społeczeństwa, m.in. poprzez innowacje socjalne; przypomina, że zarówno w sektorze prywatnym, jak i publicznym w coraz większym stopniu należy uwzględniać koszty powstające w wyniku starzenia się społeczeństwa; uznaje, że ta dziedzina ma coraz większy potencjał dla przedsiębiorców i innowacyjności;

12. podkreśla, że zmiany demograficzne, a szczególnie starzenie się społeczeństwa, mają wyraźny wpływ na oferowaną infrastrukturę społeczną, taką jak systemy emerytalne, opieka pielęgnarska i zdrowotna, a władze regionalne muszą zaspokajać zmieniające się potrzeby poszczególnych grup społecznych;

13. domaga się, aby przyszłe przepisy dotyczące EFS były prostsze w zarządzaniu, a tym samym pozwalały małym organizacjom korzystać w większym stopniu ze środków finansowych oraz rozwijać społeczne projekty innowacyjne i nimi zarządzać; wzywa Komisję, aby w ramach przyszłego EFS podwyższyła środki przeznaczone na międzynarodowe projekty pilotażowe na szczeblu UE dotyczące kwestii społecznych i zatrudnienia w celu ułatwienia innowacyjnej współpracy regionalnej, transgranicznej i makroregionalnej, co pozwoli sprostać wspólnym wyzwaniom będącym następstwem zmian demograficznych;

Rozwój miast i infrastruktura

14. zachęca regiony, aby wykorzystywały fundusze strukturalne do pomocy w stawianiu czoła wyzwaniom demograficznym i do poprawy dostępu do usług socjalnych i administracyjnych, w tym w małych i najbardziej oddalonych miastach i wsiach, przez wspieranie specyficznego potencjału każdego regionu oraz wzmocnienie czynników powstrzymujących mieszkańców przed wyjazdem;

15. wzywa Komisję do stworzenia bardziej elastycznych warunków dla wspierania finansowania łączonego z funduszy EFRR i EFS przy opracowywaniu i wdrażaniu zintegrowanych planów lub strategii rozwoju obszarów miejskich;

16. jest zdania, że aby zapobiec odpływowi ludności, konieczny jest rozwój miast i obszarów wiejskich przyjazny dzieciom i rodzinom, a także nakierowany na potrzeby ludzi niepełnosprawnych i osób o ograniczonej mobilności; zatem należy – na ile to możliwe – projektować rozwój miast w taki sposób, aby miejsca pracy, zamieszkania i odpoczynku znajdowały się niezbyt daleko od siebie; wzywa regiony, aby przy planowaniu przestrzennym miast brały pod uwagę łączenie na jednym obszarze obiektów o przeznaczeniu mieszkalnym, gospodarczym i rekreacyjnym oraz troszczyły się o wyważony rozwój tych obszarów, a jednocześnie zadbały o poprawę połączeń z obszarami podmiejskimi przewidywanymi jako obszary mieszkalne; popiera również dalszy rozwój możliwości telepracy;

17. zauważa, że w regionach wyludniających się małe miasta odgrywają szczególnie istotną rolę jako ośrodki usługowe; domaga się, aby w przyszłych funduszach strukturalnych brano tę funkcję „zakotwiczenia” pod uwagę, w szczególności poprzez lepszą koordynację pomiędzy EFFROW a EFRR i EFS; zwraca uwagę, że odpływ ludności z obszarów wiejskich powoduje negatywne zjawisko wzrostu liczby ludności na obszarach miejskich oraz że aktywne pod względem gospodarczym i społecznym obszary wiejskie stanowią dobro publiczne, co powinno się uznać poprzez stworzenie dysponującego odpowiednimi środkami finansowymi programu rozwoju obszarów wiejskich; wzywa państwa członkowskie, regiony i gminy do zapewnienia kompleksowej i sprawnej sieci usługowej dla obywateli w każdym wieku, by przeciwdziałać wyludnianiu się obszarów wiejskich oraz odpływowi ludności;

18. zwraca uwagę, że środki z EFRR można także wykorzystywać do zapobiegania izolacji społecznej osób starszych, np. poprzez tworzenie specjalnej infrastruktury i usług dostosowanych do potrzeb tej grupy wiekowej oraz umożliwiających pozbawiony barier dostęp dla wszystkich;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

19. jest zdania, że w regionach, w których odnotowuje się spadek liczby mieszkańców, należy wspierać finansowo strategie dostosowawcze; uważa, że w planowaniu przestrzennym miast i regionów należy nastawić się w większym stopniu na zmianę przeznaczenia infrastruktury, między innymi poprzez rewitalizację i przebudowę centrów miast, przy czym ważna jest również współpraca z podmiotami prywatnymi; zaznacza, że w polityce rozwoju miast należy skupić się na rozwoju miast przyjaznych dla osób starszych; opowiada się za dostrzeganiem i rozwojem potencjału turystycznego miast i ośrodków dziedzictwa kulturowego jako możliwości uatrakcyjnienia dla nowych mieszkańców tych obszarów, które zagrożone są wyludnieniem;

20. apeluje do regionów, by rozwijały innowacyjne koncepcje w dziedzinie publicznego transportu lokalnego, aby sprostać między innymi wyzwaniom związanym z malejącą liczbą pasażerów przede wszystkim na obszarach wiejskich; wzywa Komisję, aby wspierała finansowo takie projekty;

Osoby starsze, dzieci, rodziny

21. opowiada się za tym, by nisko oprocentowane kredyty, dzięki którym można wesprzeć dostosowanie mieszkań do potrzeb osób starszych, uznano za priorytet w ramach wykorzystania środków z EFRR; proponuje stworzenie możliwości przyznawania środków na placówki opieki i domy wielopokoleniowe w oparciu o konkretne warunki, aby uniknąć odizolowania ludzi starszych oraz wykorzystać ich potencjał twórczy, tak by zagwarantować wysoką jakość życia starzejącego się społeczeństwa;

22. zachęca państwa członkowskie do dostosowania usług socjalnych i zdrowotnych do potrzeb wszystkich obywateli, a zwłaszcza rodzin i dzieci, oraz do przeznaczenia na ten cel środków finansowych, tak aby zagwarantować osobom starszym, niezależnie od ich dochodów, wieku i statusu społecznego, możliwość dalszego korzystania z opieki w domu oraz z opieki medycznej, by zapobiegać wyludnianiu się obszarów wiejskich i regionów peryferyjnych;

23. uważa, że inwestycje publiczne w służbę zdrowia i system opieki są ważne dla społecznej spójności Europy; wzywa państwa członkowskie, by zapewniły dobrą opiekę medyczną również na obszarach wiejskich, np. poprzez regionalną opiekę medyczną świadczoną przez małe kliniki oferujące wysoki poziom usług dzięki powiązaniu z innymi jednostkami i wykorzystywaniu nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz przez usługi medyczne umożliwiające przeciwdziałanie zjawisku odpływu pracowników służby zdrowia, a także na obszarach przygranicznych w drodze nasilonej współpracy transgranicznej pomiędzy strukturami i podmiotami opieki medycznej oraz przez rozważenie możliwości wykorzystania funduszy strukturalnych do wspierania uzupełniających środków w dziedzinie telemedycyny i opieki, a także do propagowania aktywności ludzi starszych; wzywa Komisję do znalezienia nowatorskich rozwiązań w zakresie wspierania finansowego tych działań;

24. ostrzega przed specyficznymi, uwarunkowanymi regionalnie trudnościami w zapewnianiu usług świadczonych w interesie ogólnym, a zwłaszcza przed występującym w niektórych regionach niedoborem pracowników wykwalifikowanych w zawodach związanych ze świadczeniem opieki; jest zdania, że regiony te powinny opracować specyficzne, regionalne rozwiązania w reakcji na potrzeby i trudności związane ze świadczeniem usług oraz wykorzystywać środki z EFS na szkolenie opiekunów, aby zagwarantować wysoką jakość opieki i tworzyć nowe miejsca pracy, w tym za pomocą programów przekwalifikowania zawodowego dla bezrobotnych; podkreśla, że przyczynia się to bezpośrednio do realizacji celu strategii „Europa 2020” dotyczącego stworzenia większej liczby miejsc pracy;

25. podkreśla znaczenie tworzenia warunków umożliwiających godzenie życia zawodowego, rodzinnego i prywatnego oraz na przykład zapewnienia – tam gdzie to możliwe – ogólnodostępnej, niezawodnej, bezpłatnej i wysokiej jakości oferty całodziennej opieki nad dziećmi w każdym wieku, obejmującej udogodnienia i możliwości nauki przedszkolnej, by przeciwdziałać odpływowi ludności; uznaje jednocześnie nieocenioną rolę dalszej rodziny w opiece nad dziećmi

26. uważa, że ważne jest oferowanie wystarczającej liczby tanich mieszkań rodzinom, aby mogły one skuteczniej godzić życie rodzinne i zawodowe, jako że wspieranie młodych rodzin może przyczynić się do podwyższenia współczynnika urodzeń w państwach członkowskich;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

Migracja i integracja

27. podkreśla, że migracja może wiązać się z pewnymi trudnościami natury integracyjnej;
28. zwraca uwagę, że migracja wykwalifikowanej siły roboczej z nowych do starszych państw członkowskich to jeden z największych problemów demograficznych nowych państw członkowskich, który wywiera negatywny wpływ na strukturę wiekową ich populacji; podkreśla ponadto, że migracja obejmuje personel medyczny, a co za tym idzie, zagraża trwałości systemów opieki zdrowotnej w mniej rozwiniętych regionach;
29. zauważa jednak, że szczególnie w regionach, gdzie obserwuje się odpływ ludności migracja umożliwia powstrzymanie negatywnych skutków zmian demograficznych, i w związku z tym wzywa państwa członkowskie do uznania integracji migrantów za środek polityczny ważny ze strategicznego punktu widzenia;
30. apeluje do państw członkowskich, aby uzgodniły wspólną strategię w sprawie legalnej migracji, choćby z tego powodu, że z powodu rozwoju demograficznego Europa zdana jest, zwłaszcza w niektórych sektorach, na napływ wykwalifikowanej siły roboczej i może skorzystać na migracji (w obrębie państw członkowskich i spoza UE, przy zwróceniu szczególnej uwagi na kraje ościenne Unii); jest zdania, że państwa członkowskie muszą postarać się o zatrzymanie wykwalifikowanej siły roboczej, aby przyczynić się do wyważonego rozwoju regionów i złagodzić skutki zmian demograficznych;
31. proponuje, aby przeznaczać więcej środków na integrację imigrantów w celu zwalczania uprzedzeń, przy jednoczesnym wspieraniu szkoleń i wspólnych imprez sprzyjających wymianie;

Zatrudnienie

32. wzywa Komisję, aby ukierunkowała EFS w taki sposób, aby uwzględnić poszczególne etapy życia ludzi, a tym samym w większym stopniu wykorzystać dostępny potencjał zawodowy i w dziedzinie wolontariatu w radzeniu sobie z wyzwaniami związanymi ze zmianami demograficznymi; zwraca uwagę, że należy wykorzystywać doświadczenie i wiedzę osób starszych, np. w ramach projektów szkoleniowych, aby umożliwić wymianę międzypokoleniową, i że w tym celu konieczne są odpowiednie rozwiązania; jest zdania, że wymiana międzypokoleniowa to szansa, z której trzeba skorzystać;
33. jest zdania, że regiony powinny zdecydowanie wykorzystywać środki z EFS do walki z bezrobociem wśród ludzi młodych, aby dać im możliwość wyboru odpowiedniego zawodu; zwraca uwagę, że można to osiągnąć przykładowo poprzez wspieranie środków szkoleniowych i przedsiębiorczości ludzi młodych;
34. uważa, że trzeba wspierać dalsze działania na rzecz zwiększenia procentowego udziału kobiet aktywnych zawodowo; domaga się w związku z tym umożliwienia większej liczbie kobiet dostępu do wymagającej kwalifikacji pracy zarobkowej oraz do programów z zakresu kształcenia ustawicznego, przy czym uzyskiwane kwalifikacje muszą odpowiadać wymogom rynku pracy; zaleca państwom członkowskim, by opracowały systemy mające na celu zachęcanie pracowników do uczestnictwa w specjalnych projektach mających pomóc im w łączeniu życia zawodowego i prywatnego;
35. podkreśla, że w przypadku regionów Europy borykających się z wyzwaniami demograficznymi tworzenie środowiska dla konkurencyjnego i innowacyjnego sektora prywatnego jest głównym elementem tworzenia nowych możliwości zatrudnienia dla wszystkich pokoleń;

Analiza i godne naśladowania wzorce

36. jest zdania, że zmiany demograficzne w regionach należy przedstawić w ujęciu statystycznym; apeluje do Komisji o przedłożenie wniosków mających zapewnić porównywalność danych o rozwoju demograficznym pochodzących z lokalnych, regionalnych i krajowych baz danych, aby umożliwić w ten sposób dokonywanie oceny danych w całej Europie oraz propagować i wspierać wymianę godnych naśladowania wzorców między państwami członkowskimi, regionami i miejscowościami;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

37. wzywa Komisję do udoskonalenia i aktualizowania co 5 lat „wskaźnika narażenia na zmiany demograficzne”, aby wiadomo było, które regiony w Europie są szczególnie narażone na zmiany demograficzne; wzywa Komisję do opracowania procedur pilotażowych, aby rejestrować praktyki stosowane w regionach borykających się z największymi trudnościami;

38. apeluje do państw członkowskich oraz organów regionalnych i lokalnych o poprawę współpracy z podmiotami lokalnymi i regionalnymi w zakresie zagadnień związanych ze zmianami demograficznymi; uważa, że współpraca ta w regionach przygranicznych musi również uwzględniać życzenia i możliwości związane z inicjatywami transgranicznymi; proponuje opracowywanie programów szkoleniowych dotyczących tej tematyki, aby poprawić jej zrozumienie i rozszerzyć wiedzę o niej; wzywa regiony do wymiany wzorców w zakresie wyzwań związanych ze starzeniem się społeczeństwa;

39. proponuje, aby Komisja wspierała w ramach współpracy terytorialnej sieci europejskie, w których władze regionalne i lokalne oraz podmioty społeczeństwa obywatelskiego mogły uczyć się od siebie wzajemnie o rozwiązywaniu problemów wynikających ze zmian demograficznych;

40. zwraca się do Komisji o poszukiwanie możliwości wprowadzenia odpowiednich zmian do koncepcji „ERASMUSA dla osób sprawujących urzędy publiczne na szczeblu lokalnym i regionalnym” oraz o bliższe wyjaśnienie idei uniwersytetu letniego lub zimowego, aby umożliwić przedstawicielom regionów europejskich wymianę wzorców i rozwiązań w kwestiach dotyczących demokracji;

41. wzywa Komisję do zebrania najlepszych praktyk, ich przeanalizowania oraz podzielenia się nimi z państwami członkowskimi i ich regionami, tak aby praktyki te mogły im służyć za przykład przy opracowywaniu środków mających na celu sprostanie wyzwaniom demograficznym;

42. wzywa państwa członkowskie i regiony do wymiany doświadczeń, wzorców oraz nowych podejść do zapobiegania negatywnym skutkom zmian demograficznych;

*

* *

43. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Wdrażanie dyrektywy o kwalifikacjach zawodowych

P7_TA(2011)0490

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (2005/36/WE) (2011/2024(INI))

(2013/C 153 E/03)

Parlament Europejski,

— uwzględniając dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾,

— uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie utworzenia europejskiej legitymacji zawodowej dla dostawców usług ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. C 76E z 25.3.2010, s. 42.